

Jel do hlavního tábora, a bez něho se Tataři neodvažují tak daleko žiti a spokojují se útoky na podjezd. Kníže, jenž je vědecem, je muž není rovna, všechny naděje skládá do velké bitvy — ale jen když mu je lépe. Když se ho znenáhle změní, myslí jinak — nejlepší důkazem toho jest, že mne vyslal do Prus.

— Proč tam jedete, pane? — Buď kníže bitvu vyhraje nebo prohraje. Jestli prohraje, pak celé Prusy kurfirštvo zůstane bez obrany, a pan Šapíeha překročí hranice, aby kurfirštvo přinášelo rozhodnutí... Nuže — pravím to — jelikož to není žádné tajemství — varovati kurfiršta, aby na obranu té krajiny pomyslel, neboť nezvaní hosté mohou v počtu příliš znamenitě se dostavit. Je to vše kurfirštvo a Švédův, jejichž jest kníže spojencem a od nichž má právo pomoci očekávat.

Důstojník domluvil. — Kde jen se pan Babině přiblíží — dodala Anuše. Nuže, tedy! Budu, budu, zůmyslně budu balamutit, aby se celá posádka spikla a se všemi lidmi i se všemi knižeti aby s nimi zároveň k panu Babiněovi přešla.

— Učiňte to, vzácná panino! Učiňte! volal pan mečník všechny nadšec. — A později se vysměje vsem těm Němům... Snad na to ještě je ho neohledná, zapomena a mne si zamítá...

Dopověděla slovo šeptem, zakryla si oči rukama. Náhle jakás nemilá myšlenka jí asi zakoukla hlavou, neboť tloukla pěstí o pěst a rekla: — Jestli ne — pak se provádím za pana Volodyjovského.

VII. O dva týdny později bylo již na v Taurogách. Jednoho večera dosly v mládí bouři vojáku Bohuslavových, po třiceti, po čtyřech, na koně vyhubili, ohraňu, vše priznáním, než lidem podobně a pronesly zprávu o Bohu slavově porážce pod Jauovem. Bylo v ní ztraceno vše: armáda, děla, koně, tábor. Šest tisíc nejvyšší nějšího lidu šlo s knížetem na tu výpravu a vrátilo se sotva čtyřmi sta jezedy. Jez Bohuslav sám z pohromy všeobecně vyvedl.

Z Poláků nevrátila se kromě Sakovicé jediná živá duše: všichni, kdož nepadli v bitvě, kteréž nepobíhají podjezdů státní Babině, přešli k panu Šapíehovi. Mnozí z cizozemských důstojníků odhodlali se dobrovolně přejíti k vítězi. Slovem, ještě žádný z Rad zavřelá nevracel se z vojenských výprav více ztrátem, zúročí a porážkou.

Oha, se Sakovicem, zbláznil se v Rosienách. Hassling, důvěřivý o tom od vojáku, ihned s novinou k Oleně pospěl.

Hlavní vše — rekla mu — vyslechnuvši zprávu, zdali pan Šapíeha a onen Babině stáhli knižetu, a zdali mají úmysl vojnu na tuto stranu přenést?

— To se ukáže. Ale o něm jsem již chtěl s vámi promluvit. Kníže následkem choroby a všeobecného nezdaru je podrážděn a jako každý zraněn k násilným skutkům náchylný. Neodbuďte se nyní od tety, od panny Brzobohaté, a nepřipusťte, aby pan mečník do Tylče vypravil, jako nezávaně před výpravou se stálo.

— Děkuji vám, pane, za výstrahu — rekla po chvíli.

Pokládal jsem za svou povinnost...

— Pane, rekla, tu je práve řeči pro mne, že výstraha ta nebyla ze vášně, a že kníže nevyděl rozkazu, abyste mne varoval.

— Co se říká mě vojenská služba, a to, abych si čest zachoval, to splním anebo zivotem zaplatím. Jáne valby nemám a mty nechtím. Najdu-li o službu, mohl přikázat, neposlušnostem. Proto jako soukromý člověk vám zde zůstávám. Toto postoj a pravdu hrade se neboť nebezpečí jest blízké, a v čas potřeby zabijete? Pak majs přisaha bych zrušena a ku pomoci vám pospším.

Ketling odešel, zůstaviv abráš na stole, kterou Olenka ihned schovala. Na tétoš obavy mláděho důstajníka byly plné.

Kníže přijel k večeru zároveň se Sakovicem a Patersonem tak unavený a chorý, že se sotva na nohou mohl udržeti. K tomu sam dobra nevěděl, sdal ho pan Šapíeha nešťák, nebo zdali panu Babiněovi stáhli neuložil a lehké prápy pod jeho velením nevypravil. Asi v palácě, kdy se chtěl být

nejzdravějším, dal se obléci a šel k Anuše. — Přišel jsem ze staré známosti se zeptati, jak se vám vede — řekl — a jak se vám v Taurogách líbí.

— Kdo je v zajetí, tomu se vše líbíti musí — odpověděla Anna povzdychuvši si.

Kníže se rozesmál. — Vy zde nejste v zajetí. Byla jste sice zajata se sapiehočnými vojáky, to je pravda, poručel jsem vás sem dopravit, ale jen pro vaši bezpečnost. Ani vlas vám zde s hlavy nepadne. Víte o tom, že málo koho si tak vážím, jako kněžny Griseldu, jejímuž srdci jsem blízká. A Višnovců a Zamýstí jsou moji přátelé. Naleznete zde úplnou volnost a všelikou péči, a já přicházím jako upřímný přítel, a pravím vám: ehecteli, jedte, dám vám eskortu, ať sám vojáku potřebují, ale radim zůstat. Poslali vás, jak slyším, abyste nabyla majetku, vám odkázánoho. Vzte, že teď není čas na to mysliti, a že i v časech pokojných protek se panu Šapíehy mnoho nevydáv, neboť on jenom na Vítebsku něco dokázati by mohl, zde nic. Ostatně sám se tou věcí zabývati nebudu, nýbrž prostřednictvím komisaru. Vám, panno, bylo by třeba člověka vám inkonfoucího a o bratřích, který by i lid vzbuzo val se proti strach. Kdyby se takový vše váš udal, jistě by si nad slánu místo zruči do ruky strčiti.

— Kde já osirelá najdu takového ochránce? — Právě zde, v Taurogách.

— Vše knižeti milost říčila by sama?...

Tu Anna sepjala ruce a tak se podívala Bohuslavovi do očí. Ze by byl jistě ihned počal mluvit upřímně mysliti na Sakovicovu zdevátost, kdyby byl nebyl tak unavený a chorý lýchval. Nyní upěl milostnou přetky na mysl, pro co řekl rychle:

Kdybych jen mohl, nikomu bych toho všemého nikdo nevěřoval, ale já odjízdam, jelikož musím. Na něm ještě zůstane velkolem v Taurogách pan starosta osmiatřicetiletý, znamenitý kavalír, bojovník slavný a člověk tak obratný, že v celé Látvě nemá sobě rovného. Proto opakují: zůstane panu, v Taurogách, neboť nemá, kam byste jela, všude je plno upíků a latrá, a rebelové všechny cesty mají obkličeny. Sakovic sám poskytne ochranu a ubránění. Sakovic se ohledně, co by se lato učiniti pro dosažení vašeho majetku, a když se vše tě učím, jsem jist, že nikdo na světě by je k zdárnějšímu konci nepřivedl. Je to můj přítel, znám ho, a proto vám pravím, že, kdybych sám se byl vašeho majetku zmocnil a pak se dověděl, že Sakovic proti mně vystupuje, raději bych se ho dobrovolně zřekl, neboť jsem zodpovědný se s ním přiti.

Jen kdyžby chtěl pan Sakovic mě osirelá ku pomoci pospěti.

Jen mi nekvítejte, a on jen vás vše učím, neboť vaše slávu mu hluboko do srdce zapadla. Chodím vzápětí...

Kdežpak já bych komu mláda srdce zouřel...

Sama dřívěma poradil Hassling. Nahlas dodal:

A Sakovicé jsou vyloži, jak se to stalo a xy jen mi nekvítejte. Je to člověk vzácný a žmámenitěho rodu. Takovým osobám pohrdati.

VIII. Následujícího dne obdržel list ze vyzvání od kurfiršta, aby se sešlo pospěl od Královce, aby provedl velení nad nově sebranou vojskem, jež se málo odebrati pod Mallburg nebo pod Gólancko. List také obsahoval zprávy o smele vypráve Karla Gustava do střední republiky, az do krajů ruských, kurfiršt předvídal sly konce té výpravy, ať právě proto chtěl státi v celé vojska se mostně vzít, aby v čas potřeby jela nebo třeba stráž se stal neobytným, aby se draze prodal a osudy vojny rozhodl. Z té příčiny doporučovai mladému knižeti veliký prospěch. Tak mu šlo o to, aby se výpravě knižete Bohuslava nenastala prodlení, že za prvním poslem vyslal druhého a dva ústé hodin později.

Může být, že bude třeba měníka i dívku převésti do Královce. Tam bude snadněji možno po tchu pořádati s nepoddajným člověkem. Dívku, jen co budu zdráv, vezmu si do tábora, jsem syt těch ceremonií.

Dobro — tak aspan bude m...

ci vojsko rozmnožit — odpověděl Sakovic na rozloučenou. O hodinu později již nebylo knižete v Taurogách. Zůstal v nich Sakovic jako samovládý pán. Jenž uznával nad sebou toliko jedinou vrchnost, Annu Brzobohatou, i prách před nohama jejíma kloboukem odvíval, jako druhdy kniže před Olenkou. Zdržuje divokou povahu svou, byl dvorný, snažil se ubohdouti každou myšlenku, a držel se opodál a velikou úctou, tak jak se sluší na kavalíra, jenž nechází se o srdce a ruku panny.

A Anuši bylo v Taurogách stálo lépe.

Sakovicé vyznal jí lásku, než kniže odjel, ale svůdná dívka odpověděla mu, že ho nezná, že o něm ruží lidé různé mluví, že neměla času si ho zamilovati, a bez povolení kněžny Griseldy Višnověček se se provdati nemůže, a konečně, že toho, koho si vezme, a spon rok chce pozorovati.

Starosta dusil hněv, dal téhož dne jednomu z jezdců pro nepatrnou příčinu tak našlehati, že pod ranami zahynul, leč musil na Anušiny podmínky přistoupiti. A ona přislíbavala zamilovanému pánu, že za rok, bude-li jí věrně plně a pokorně sloužiti, od ní do stane, co ona za dobré uzná.

Kdyby byla Anuše věděla, jak strašně následky má v zářetí šakovicova nepřelivost, snad by to tak nebyla dráždila. Vojáci i obyvatelé v Taurogách chvěli se před ním, neboť přes všecko nůru je trestal, třeba zcela nevinné. Za jatei mňirali hladem v pontech nebo pálení jance žebzem rozžalavým.

Nejednou se stávalo, že divoký starosta, chtěje ochladit jiskrou vznešenou vášní ukrotiti, podléval se všimivši zálosti pokrvi a vydával se na výpravu. Výpravy pak obvyčejně končily vítězou. Pohýjel hoardy povstale žlochy i povstaleho lidu, sedláckou zájmým dával zůstati pravě ruce a pouštěl je domů.

Hruza jeho jména obklopovala Taurogy. I značnější oddíly patřící mu neodvažovaly se jiti dále než pod Rosien.

Vydol se utišilo a on z německých tuřáků a zmušitých lidu selckého zroval za peníze vymanené z městami i ze slechtenu, stále nové prapory, zvěřavou svou zbraňou sílu, aby v čas potřeby knižeti mohl přispěti.

Věrnějšího i strašnějšího sluhu nemohl Bohuslav nalézti.

Nastávalo jaro. Voly Baltu po cel vyzdovati vtr prudky a teplé, stravy pučely, rozkvetaly slunce stálo více hřátlo, a i uhoň dívka stáje marně čekala na konec svého zajetí, neboť Anuše se nechtěla k němu odhodlati, a v krajně bylo stále nebezpečněji.

Mě a obě rádyly, jako by sni lování Boží nikdy nastati nemělo. Kdo se šavle nebo kopí nechořel v zímě, chlup se jí teď; sni ne prozrazoval, nyní stopu, lípě a ho ry poskytovaly lepší útlak, teplo soulu usnadňovalo.

Potom dosly zprávy o Karlu Gustavovi, jak se stále blížil do republiky, brode se v krevi nahama a hlava máje v dým a v plámenech. Každou chvíli očekávali zprávy o jeho smrti a o záhubě všech vojsk švédských.

Jméno Czarnieckého ozvalo se stále zvěněji od domu k domu, naplnjuje strachem nepřítelů a sáde polská divěrou.

Mečník byl jako slbny. Každého dne večer přiběhl se zpráva o k Oleně. Časem krávil síme, když si vzpomněl, že musí sedeti v Taurogách. Do pole tončila stárá jeho vojáká duše. Končilo mu celé hodiny se uzavřel ve svém nábe a o němci poznamenal. Když uenopad Olenku do natie zastel v moslavem pláči a zvolal:

Miže mi tu, dřívěma dřívěmu šav, ale atěma je mi odušeno.

A následujícího dne zmrtě, je kořby do země zapadl.

V Taurogách nastal veliký hluk. Sám Sakovicé vpařil k Oleně a tak velikým vztekem, a aniž snikl oapku, zaptal se:

Kde je váš strýc? — Tam, kde jsou všichni, kro má zředen — V poli? — Vy jste o tom věděla? vy křiknul starosta.

A ona, aniž byla uvedena v rozpak, postoupila a několik kroků k němu, změnila ho přisrým pohledem a rekla pohrdavě: — Věděla jsem! Nuže!

— Panno! Ach! Kdyby nebyla knižete! Zdepovíte se knižeti?

Ani knižeti, ani jeho pachol kovi. A teď prosím!... A prstem mu ukázala na dvéře. Sakovicé zaskřípál zuby a odešel.

Anna Brzobohatá se počala nuditi a tím více Sakovicé týrala. Sakovicé pomýšlel na to, neměl-li by se přestěhovali do Prus, neboť povstalecké oddíly, véduce, ze vojsko odešlo, znovu posunovaly se za Rosien a blížily se k Taurogám.

Jako člověk odhodlaný a prvů dějeť rychle to, co zamýšlel, za deset dnů skončil přípravy, vydal rozkazy a měl se k odchodu.

Náhle narazil na neočekávaný odpor, a to se strany, ze které se ho nejméně nadál, se strany Anny Brzobohaté.

Anna nechtěla jiti do Prus. V Taurogách jí bylo dobře. Postup konfederatských "part" jí nelikal ani dost málo, a kdyby Bille-vičové uderili na Taurogy, byla by bývala ráda. Připomínala si že by v cizině mezi Němci byla úplně vydána na milost Sakovicovi, že snadno by mohl dojít k závažkům, k nimž neměla ochoty, i rozhodla se, že neodjede. Olenka, kteréž vyložila své přičiny, netoliko jí dala za pravdu, ab se slami v očí jí počala prositi, aby se odjedu opírala.

Zde ještě zítra mužeme být vyproštěni, neli dnes, snad zítřka rekla, ale tam zabynomo obě.

Nestrachujte se, ani se v Taurogy nebudeme, jestli Sakovicé zbliždně potěpřim.

Děj Bih, abys mne dokázala.

Dokážu až proto, že se mu jedná o mne a o můj majetek. Rozhnuvat se se mnou může snadno, třeba i šavli mne může zranit, ale pak by všeho pozbyl.

A ukázalo se, že má pravdu. Sakovicé přišel k ní rozvozen a ona ho přivítala s výrazem pohledání.

Patrně rekla, že strachu před Billeovi do Prus ehecti a laci!

Neříkám před Billeovi, ale s opatření tam jdu, abych vše proti těm luncem se svezim sítami mohl dokázati.

Tedy šťastnou cestu. Jak to? Což myslíte, že bez nás pojedu, má naději nejmilejší?

Koho tebež obskakuje, nechtím mít naději v úteku, nikoli ve mne. Jste přibš důvěrný, panu, kdy bych potřebovala přitěle, družu, sy zajisté byste jím nebyl.

Sakovicé huběm zbledl. Byl by si ztrásl, kdyby nebyla Anna Brzobohatá, leč dbal toho, před kým stěl, neměl se, strachem svou vřít akrotit usměvem a od pověděl jako by zentem:

Ach, nebudu se ptát! Vsa šim vás do kosmů a odvozu!

Tak! zvolala dívka. Vidim, že proti vám knižete jsem v zajetí držim. Vzte, pane, že na vás za celý život jediného slova ne promluvim, jestli to neupřek mti Bih pomůže! Já jsem v Látních vychována a břížim pohledem. Kez bych nebyla padla do takových rukou! Kez by mě byl pan Babině raději, do souduho dne po látce vzal, neboť ten se nechal nikoho.

Byjte se Bona, a buz ette panno? zvolal pan starosta. Kde by vás křestem řval?

Společně mu vsiela svatý opakovala Anna.

Sakovicé sám nevěděl, čemu ot orti, dusil ho vztek, luncy, chvilu na mysl, že zdu, anež se Anuše sáhla. Tu počala ho Anna prositi, aby jen odjel, jestli se baji s tím ho nadobro přivedla k sou řadstvi. Vzboupl se a n-chozeje vzd.

Dobře! zůstaneme v Taurogách a zdali se panu Billeovi ho řim, to se také ukáže.

S usazením nevadkem — van kramlárka rekla. Ab křel, tam byl ten, před tímž oba jela — knižetm prvě utikali — upřek byste byl a bze ane do Prus a more odjel.

Starosta, hodla se sloze: Předvám a nemysteť pan no — řekl — že jsou Prusci za morem — nebať za morem je Švédsko a pak před kým že jsme tak utikali?

— Před panem Babiněm? ut pověděla pokyvuje větmi važná hlavou.

— Kde bych se s ním jednou pitkal na délku šavle.

— Zajisté byste na délku šavle hluboko v zemi šlapel. Ale nevoľte, vka a lesa.

(Pokračování)

Nervosní lidé
budou zajisté s radostí čísti, že zdravotní jejich stav lze velmi rychle zlepšiti a celé nervové ústrojí znamenitě posíliti, budou-li bráti
SEVEROVY
NERVOTON
(Severov's Nervoton) a sice ihned na začátku podobné nervové poruchy. Lék tento byl dostatečně vyzkoušen v léčení nervových chorob a ukázal svoji výtečnou léčivou vlastnost při
skleslosti mysli, nes povosti čili bezseznosti, nervovém vysílení, hysterii a nervose.
Cena \$1.00
Přítel si ověřte! "Severov's Nervoton. Kdy a jak jej užívati." Jest zdarma.
Severovy Léky jsou na prodej ve všech lékárnách. Žádejte však výslovně jen Severovy léky a odmítejte nápodobeny. Nemá-li váš lékárník Severovy léky na skladě, objednejte si je přímo od nás.
W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

E. H. Vrána & Co.
architekti a inženýři.
Vyhotoví plány na všeho druhu budovy — velké administrativní obchodní budovy, školy, kostely a jiné. Inženýrskou práci jako stoky a potrubí.
Uradovna: 875 77 Brandels Bldg., OMAHA, NEBR.

JOS. BLISS & SON CO.
kommissionář živin dobytím.
230 232 New Exchange Building
Long Distance Telefon No. 300 SOUTH OMAHA, NEB.

FRANK YUN
vlastní čistá a hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod
V ČÍSLE 2206 JIŽ. 16., OMAHA.
Bohatý výběr čerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejlevnější. Všecké výrobky uzenářské též se té nejlepší jakosti. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 3422.

Poslete si pro ilustrovaný a dostaňte si peníze
Ušetřte kuponykatolog. — 48
FRED KRUG BREWING CO. OMAHA
Koho tebež obskakuje, nechtím mít naději v úteku, nikoli ve mne. Jste přibš důvěrný, panu, kdy bych potřebovala přitěle, družu, sy zajisté byste jím nebyl.
Sakovicé huběm zbledl. Byl by si ztrásl, kdyby nebyla Anna Brzobohatá, leč dbal toho, před kým stěl, neměl se, strachem svou vřít akrotit usměvem a od pověděl jako by zentem:
Ach, nebudu se ptát! Vsa šim vás do kosmů a odvozu!
Tak! zvolala dívka. Vidim, že proti vám knižete jsem v zajetí držim. Vzte, pane, že na vás za celý život jediného slova ne promluvim, jestli to neupřek mti Bih pomůže! Já jsem v Látních vychována a břížim pohledem. Kez bych nebyla padla do takových rukou! Kez by mě byl pan Babině raději, do souduho dne po látce vzal, neboť ten se nechal nikoho.
Byjte se Bona, a buz ette panno? zvolal pan starosta. Kde by vás křestem řval?
Společně mu vsiela svatý opakovala Anna.
Sakovicé sám nevěděl, čemu ot orti, dusil ho vztek, luncy, chvilu na mysl, že zdu, anež se Anuše sáhla. Tu počala ho Anna prositi, aby jen odjel, jestli se baji s tím ho nadobro přivedla k sou řadstvi. Vzboupl se a n-chozeje vzd.
Dobře! zůstaneme v Taurogách a zdali se panu Billeovi ho řim, to se také ukáže.
S usazením nevadkem — van kramlárka rekla. Ab křel, tam byl ten, před tímž oba jela — knižetm prvě utikali — upřek byste byl a bze ane do Prus a more odjel.
Starosta, hodla se sloze: Předvám a nemysteť pan no — řekl — že jsou Prusci za morem — nebať za morem je Švédsko a pak před kým že jsme tak utikali?
— Před panem Babiněm? ut pověděla pokyvuje větmi važná hlavou.
— Kde bych se s ním jednou pitkal na délku šavle.
— Zajisté byste na délku šavle hluboko v zemi šlapel. Ale nevoľte, vka a lesa.
(Pokračování)

HULSE & RIEPEN
16. a Jocas ul.
Pohrobční a Balsamovači
Všecká naše obsluha jest prvě třídy a společlivá. Rakvo prodávame za poměrně levné ceny. Za uspokojení rušime. Noupomenie místo.

Vkusně zřízený hostině a restaurant, dále sú pro za lavy a schůze —
vlastní KATOL. SOKOL
1245 So. 13. Str. OMAHA, NEB.
Nejlepší likéry a džumtisky vzdy na skladě. Vytěšený šletzky lesák na opu. — O luskavou přízeň žala —
Tel. Dougl. 7417 KATOL. PODP. SOKOL

Sejicpím místem k nakupování stavebního dřeva, jest
česká dřevařská ohrada.
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 4211
Čestí prodavači Vás vady ochotně a vzorně obsloží
F. DVORÁK, prodávav vsi. ART. ROGERA, prod. dobytka
AL. FOWELL, prodávav svi.
Dvorák Commission Co.
Telefonujte neb jete sám a dostanete bezobkladnou odpověď. —
Tel. No. 507 — Res. Phone: No. 2118 — So. 5785.
Room 216 Exchange Bldg., SOUTH OMAHA